

udtryk for sin egen frie vilje, men kan ikke sige andet end det, tillidsmanden siger.

Hvad er grunden til, at Venstre har en opfattelse af det danske arbejdsmarked, der går på, at tillidsrepræsentanten, som de ansatte selv har valgt, har meget mere ret over den ansatte end arbejdsgiverrepræsentanten og har meget større mulighed for at presse end arbejdsgiverrepræsentanten? Hvad er grunden til det?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Ulrik Kragh talte meget om fornyelse i debatten. Jeg synes ikke, der var megen fornyelse i det, hr. Ulrik Kragh sagde. Der var ligesom en vrissen tone over det, og det følte vi også tidligere her, da vi bad om at få sagen tilbage. Men den går ikke, må jeg sige til hr. Ulrik Kragh.

I hovedaftalens § 4, som har været nævnt nogle gange, står der noget om ledelsesretten og det her med arbejdsgiveren, som vi jo har været meget inde på. Jeg er her nødt til at spørge, hvad det er for en størrelse i moderne tid. Er det ikke en, der skal leve op til hovedaftalens præmisser? Og skal han det, så kan han overhovedet ikke undgå at skulle have tillidsrepræsentanten med ind i den måde, som den her ledelsesret skal udøves på.

Kl. 13.55

Jeg håber, hr. Ulrik Kragh er enig heri, og at det ikke går som i det notat, vi har fået: at man prøver at sige, at tillidsmanden ikke har denne ret.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg hørte hr. Ulrik Kragh sige flere gange i sin ordførertale, at man havde lyttet og lyttet og lyttet fra regeringens og Venstres side til det, der var kommet frem under udvalgsbehandlingen, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Ulrik Kragh, hvornår han overhovedet i de snart 5 måneder, vi har diskuteret det her, har hørt nogen, der har ønsket, at der skulle stå rådgiver nogen steder? Tværtimod har det lydt fra stort set alle, der har været i berøring med Arbejdsmarkedsudvalget, at man har ønsket at bevare tillidsrepræsentantstatussen i denne sammenhæng.

Jeg vil også godt spørge hr. Ulrik Kragh: Hvad er årsagen til, at ideologien i den grad slår igennem her? Hvad er det, der gør så ondt ved at røre ved ordet tillidsrepræsentant, at man føler sig nødsaget til at bruge ordet rådgiver?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til fru Anne-Marie Meldgaard: Det var faktisk et nyt spørgsmål, og tak for det.

Når det er sådan, at man har valgt ordet rådgiver, er det jo, fordi det giver mulighed for, at man kan vælge andre end lige netop sin tillidsrepræsentant. Der er jo ikke noget i vejen for at tage sin tillidsrepræsentant med, det har vi ikke noget imod. Men hvis det er sådan, at man bruger ordet rådgiver, er det en bredere vifte af personer, en bredere personkreds, man kan tage med sig, og det synes vi er fornuftigt. Der er jo også virksomheder, som ikke har tillidsmænd, og derfor vil det være meget rart, at man har defineret, at det kan være en rådgiver i stedet for. Det synes jeg ikke der er noget problem i.

Med hensyn til hr. Søren Søndergaards to spørgsmål kan jeg sige vedrørende ligeværdighed og risikoen for at blive tvunget på deltid, at det har jeg svaret på 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 gange i forbindelse med andenbehandlingen. Man kan ikke tvinge en lønmodtager til dette. Vi har skabt en forbedret retsstilling med delt bevisbyrde, således at vi forbedrer lønmodtagerens retsstilling, og det synes vi er tilpas.

Med hensyn til spørgsmålet om tillidsmand, som både hr. Ole Vagn Christensen og hr. Søren Søndergaard var inde på, svarede jeg fru Pernille Blach Hansen, hr. Carsten Hansen, fru Pernille Blach Hansen én gang til, hr. Carsten Hansen én gang til og fru Sophie Hæstorp Andersen under andenbehandlingen, at vi har ikke noget imod, at man inddrager sin tillidsrepræsentant. Faktisk er det sådan, at hvis det skal være frivilligt, som det oprindelige udgangspunkt var, havde man jo mulighed for at sige: Vi vil gerne have vores tillidsrepræsentant med. Men nu står vi i den situation, at vi har valgt at præcisere det via et ændringsforslag, og det synes vi egentlig er ganske tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at Venstre ikke bare otte gange, men hundredvis af gange har sagt i denne debat: Det er fuldstændig umuligt at tænke sig, at en arbejdsgiver på nogen måde kan tvinge en ansat til at gå på deltid med denne lov. Det er helt udelukket, for uanset hvad arbejdsgiveren kommer med af argumenter: Nu skal der snart fyres folk, og du kan jo blive en af dem, osv. osv. osv. – ja, så kan den ansatte bare sige nej. Den ansatte har sin frie vilje, og derfor